

Трета църковна сграда. — Съ развитието на селото селската временна църквица „Св. Богородица“ станала тѣсна. Трѣбвало да се построи друга, вече третя по редъ, въ това селище. Населението било много благочестиво, щедро и сговорно. Къмъ 1830 г. малката църквица била съборена и почналъ строежъ на друга, но вече доста голѣма, дълга 20 м. и широка 8 м. Майсторитѣ били „арнаути“ — македонски българи отъ Дебърско. Понеже тя била на единъ сводъ, то, за да не се получи чупка въ покрива, майсторитѣ наслагали много прѣстъ и камъни, та църквата изтраяла едва 7 години.

На 1837 г., на храмовия празникъ „Голѣма Богородица“, селянитѣ събирали редовното си годишно подаяние въ жито за манастира „Св. Архангелъ“. Следъ привършването на събирането, епитропитѣ съ младия игуменъ решили да отидатъ въ църквата, за да изнесатъ поне иконитѣ, защото виждали, че църквата клони къмъ самосъбаряне. Щомъ взели да чукатъ, за да извадятъ светитѣ икони, отъ сътресението църквата се съборила. Двамата отъ епитропитѣ, *Мано Кара-Ивановъ* и *Маной Киркалановъ*, станали жертва. Игуменътътъ се спасилъ, понеже въ момента билъ подъ кевгира. Жертвеникътъ отъ южната страна билъ затрупанъ, но отъ после билъ отринатъ.

Интересно е да се забележи, че епитропитѣ, радетѣли за новата сграда, още преди строежа ѝ предвждали идването на нови времена, времена на политическа свобода, затова поискали прозорцитѣ на тоя храмъ да се оставятъ голѣми — 1.5×0.90 м., но, понеже това било забранено отъ турекитѣ власти, майсторитѣ изидватъ голѣми слѣпи каменни рамки и въ тѣхъ възидватъ други — малки, та единъ день лесно да се избиятъ и прозорцитѣ да се разширятъ.

Осем години селянитѣ стоели пакъ безъ църква. Черкували се въ Присовския мжжки манастиръ „Св. Архангелъ“, и, макаръ да се намиралъ на 3 клм. южно отъ селото, презъ рѣтлината „Меча улица“, мжчна за вървежъ, пакъ мало и голѣмо редовно посещавало богослужението.

Четвърта църква. — Въ 1845 г., по настояване на епитропа *Мано Нейковъ*, бащата на бждещия свещеникъ *Хаджи Петъръ*, който всецѣло се отдалъ въ служба на селото, се започналъ строежъ на нова църква — вече четвърта, на мѣстото на срутената. За една година църквата била построена. Всички селяни, всѣки споредъ силитѣ си и възможността си, сж се самовпрѣгали на работа. И есенъта още започнали да служатъ въ нея. Иконостасътъ и украсата впоследствие постепенно били довършвани. Похарчили около 100,000 гроша. Въ новата църква запазватъ стария строежъ съ голѣма височина и голѣми прозорци. На южната страна